

چکیده:

این پژوهش با هدف مقایسه طرحواره های ناسازگار اولیه و پایگاه هویت در افراد مبتلا به سوء مصرف مواد و افراد بهنجار انجام گرفت. جامعه آماری این پژوهش شامل ۶۰ نفر که در دو گروه ۳۰ نفره (۳۰ نفر مبتلا به سوء مصرف مواد و ۳۰ نفر بهنجار) قرار گرفتند که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از مقیاس های طرحواره های یانگ (YSQ) و آزمون گسترش یافته عینی پایگاه هویت من (EOM - EIS۲) استفاده شد. نتایج نشان داد که در هر پنج حوزه طرحواره های ناسازگار بریدگی و طرد، خودگردانی و عملکرد مختل، محدودیت های مختل، دیگر جهت مندی و گوش به زنگی بیش از حد و بازداری میانگین استفاده از این طرحواره ها در افراد مبتلا به سوء مصرف مواد به گونه معناداری بالاتر از افراد بهنجار می باشد.

در تحلیل پایگاه هویت، پایگاه هویت موفق در افراد بهنجار به طور معناداری بالاتر بود و در پایگاه های تحمیل شده و سردرگم افراد مبتلا به سوء مصرف مواد به طور معناداری بالاتر از افراد سالم قرار داشتند و اما در پایگاه هویت معوق مابین دو گروه تفاوت معناداری وجود نداشت. بنابراین به نظر می رسد که متغیرهای طرحواره های ناسازگار اولیه، و پایگاه هویت در گرایش به مصرف مواد عامل مهمی محسوب می شوند.

واژگان کلیدی: سوء مصرف مواد، طرح واره های ناسازگار اولیه، پایگاه هویت